

SKOK GWINTU

Po zakupie broni kulowej należy dobrać do niej odpowiednią amunicję. Nasi Klienci mają ten komfort, że mogą skorzystać z podziemnej stumetrowej strzelnicy, którą posiadamy przy naszym sklepie w Dziemianach. Wystarczy zakupić po kilka sztuk (3-5) amunicji różnych producentów, w różnych elaboracjach i sprawdzić która amunicja daje najlepsze skupienie. Oczywiście można przy tym liczyć na pomoc naszych rusznikarzy.

Zakres poszukiwań odpowiedniej kuli można zawęzić, znając **skok gwintu** konkretnej lufy.

Skok gwintu to długość odcinka lufy, przechodząc przez który pocisk wykonuje jeden pełny obrót. Parametr ten ma decydujące znaczenia przy doborze odpowiedniego pocisku do lufy, ponieważ decyduje o nadaniu odpowiedniej prędkości obrotowej kuli, a co za tym idzie odpowiedniej jej stabilizacji w locie. **Generalna zasada mówi: cięższe pociski do krótszego skoku gwintu.**

Skok gwintu nie zawsze jest podawany przez producenta w katalogach czy instrukcji obsługi broni. Nie jest to wielki problem, gdyż pomiaru można dokonać w bardzo prosty sposób we własnym zakresie. Potrzebny jest do tego obrotowy wycior z ciasno dopasowaną do lufy końcówką, mazak i miarka (centymetrowa, a jeszcze lepiej calowa). Pomiaru dokonujemy w następujący sposób: wprowadzamy wycior ze szczotką w lufę (już w gwint, za stożkiem przejściowym) na pręcie wycioru zaznaczamy wzdłużną kreskę przy rączce i poprzeczną przy wejściu wycioru do komory nabojojowej. Przepychamy szczotkę przez lufę, obserwując znak przy rączce, aby wychwycić moment kiedy wycior wykona pełny obrót. Kreślimy mazakiem kolejny poprzeczny znak na pręcie wycioru. Mierzając odległość pomiędzy dwoma poprzecznymi kreskami otrzymujemy interesująca nas wielkość.

Znając (z katalogu, instrukcji czy pomiaru) skok gwintu naszej lufy możemy określić charakterystykę pasującego do niej pocisku. Wzór łączący ze sobą parametry pocisku i skok gwintu jest dość skomplikowany. Można natomiast, z pewnym przybliżeniem, oszacować masę tradycyjnego pocisku płaszczowego, odpowiedniego do skoku gwintu lufy. Zależność tę przedstawia tabela zaproponowana przez dr M. Czerwińskiego:

Kaliber	Skok gwintu w calach	Skok gwintu w milimetrach	Masa pocisku w granach	Masa pocisku w gramach
.223Rem.	9	228,6	do 75	do 4,86
	12	305	do 63	do 4,08
	14	255,6	do 55	do 3,56
.243Win.	8	203,2	do 115	do 7,45
	10	254	do 110	do 7,13

.243Win. (c.d.)	12 14	305 355,6	do 85 do 70	do 5,51 do 4,53
.264 (6,5mm)	8 9	203,2 228,6	ponad 120 do 120	ponad 7,77 do 7,77
.284 (7mm)	9 11	228,6 279,4	ponad 140 do 140	ponad 9,07 do 9,07
.308Win.	8 10 12 14	203,2 254 305 355,6	ponad 220 do 220 do 180 do 155	ponad 14,25 do 14,25 do 11,66 do 10,04

Tak jak napisano wcześniej, dane z tabeli odnoszą się do pocisków ołowianych w płaszczu, o „standardowym” kształcie. Pociski monolityczne bezołowiowe, pociski podkalibrowe z pierścieniami wodzącymi, czy pociski z wgłębieniami wierzchołkowymi i/lub dennymi zachowywać się będą inaczej.

Powyższe rozważania teoretyczne pozwalają nieco zawęzić obszar poszukiwań idealnej amunicji, nic nie zastąpi natomiast praktycznych testów na strzelnicy, do czego gorąco namawiamy Naszych Klientów.

Kolejną kwestią jest dobór odpowiedniej konstrukcji pocisku do konkretnych zastosowań. W praktyce łowieckiej, przy polowaniu na grubego zwierza, mniej ważne jest czy skupienie serii pocisków na 100 metrów wynosi 2 czy 4 cm, znaczący jest natomiast sposób oddawania energii, zniszczenia tuszy czy odporność pocisku na trawy, liście. Zupełnie inaczej wygląda sprawa podczas strzelań długodystansowych, czy eliminacyjnego polowania na drapieżniki. Tu każdy milimetr skupienia ma znaczenie.